

anden kontrolmyndighed, hvis det sker for at forebygge fare for menneskers liv eller velvære eller for betydelige samfundsværdier, eller når hensynet til hemmeligholdelse findes at burde vige for væsentlige hensyn til at forebygge eller opklare lovovertrædelser, der er direkte rettet mod den afgivende myndighed eller dennes medarbejdere i forbindelse med udførelsen af deres funktioner.

Det er vanskeligt at overskue betydningen af disse bestemmelser for hele den offentlige forvaltning. Efter justitsministeriets umiddelbare opfattelse synes bestemmelserne på nogle områder at kunne føre til urimelige resultater.

Lovudkastet synes således bl.a. at indebære, at en forvaltningsmyndighed, der bliver opmærksom på, at en bestemt person har begået kriminalitet over for andre end myndigheden selv eller dens medarbejdere, herunder alvorlige forhold såsom drab eller røverier, ikke af egen drift må videregive oplysning herom til politiet, hvis der herved afsløres en fortrolig oplysning, f.eks. efter omstændighederne blot det forhold, at den pågældende har været i kontakt med myndigheden.

Spørgsmål nr. 32:

Der ønskes en vurdering af ændringsforslag nr. 1 til forslag til forvaltningslov (§ 27, stk. 1, nr. 6) set i relation til offentligt ansattes loyalitetsforpligtelse.

Svar:

1. Som anført i professor, dr. jur. Bent Christensens responsum af 11. januar 1980 om offentligt ansattes yringsfrihed gælder der for offentligt ansatte en vis begrænsning i deres yringsfrihed, som er begrundet i det, der betegnes som »loyalitetpligten«. Denne begrænsning anses for nødvendig for, at den politiske beslutningsproces kan fungere tilfredsstillende, og for at sikre det nødvendige samarbejde inden for en styrelse (myndighedens interne beslutningsproces) og mellem styrelser. Det nærmere indhold og rækkevidden af loyalitetpligten giver anledning til betydelig tvivl. En sådan afgrænsning er søgt foretaget i Bent Christensens responsum. En tilsidesættelse af loyalitetpligten er ikke – i modsætning til krænkelse af tavshedspligten – strafbar og har heller ikke karakter af en

tjenstlig forseelse. Bent Christensen peger i øvrigt på, at spørgsmålet om de offentligt ansattes loyalitetspligt næppe vil være egnet til lovregulering.

I modsætning til tavshedspligten, der alene omfatter videregivelse af faktiske oplysninger, vil loyalitetpligten typisk vedrøre spørgsmålet om fremsættelse af den offentligt ansattes egne vurderinger.

I visse tilfælde vil en offentligt ansat udtalelse kunne være i strid med loyalitetpligten og samtidig i strid med de foreslåede regler om tavshedspligt i § 27 i forvaltningslovsforslaget, herunder § 27, stk. 1, nr. 6.

2. Det i spørgsmålet nævnte ændringsforslag vil efter justitsministeriets opfattelse kunne give anledning til en række afgrænsningsspørgsmål. Bestemmelsen synes ikke alene at kunne omfatte interne drøftelser i mundtlig eller skriftlig form inden for en bestemt forvaltningsmyndighed, men også forhandlinger mellem flere offentlige myndigheder og mellem myndigheder og private, herunder erhvervsvirksomheder. Den valgte formulering synes således på den ene side at række betydeligt videre end den »interne beslutningsproces«, der er nævnt i justitsministeriets forslag til § 27, stk. 1, nr. 6. På den anden side omfatter den foreslåede formulering ikke alle de situationer, der efter justitsministeriets opfattelse allerede i dag er omfattet af tavshedspligt. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 4, pkt. 3.

Spørgsmål nr. 33:

Det under alm.del – bil. 46 stillede spørgsmål 99 bedes besvaret. Spørgsmålet er sålydende:

I forlængelse af svaret på spørgsmål 306 (alm.del – bil. 599, folketingsåret 1984–85) bedes oplyst, hvorfor det ville være uheldigt at indføre en regel om, at aktindsigt ikke omfatter oplysninger om tjenesteforseelser, der kan henføres til bestemte offentligt ansatte.

Svar:

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 242 (alm.del – bilag 241), har folketingets ombudsmand i sin beretning for 1976, side 130 ff, givet udtryk for, at oplysninger om tjenstlige forhold, som vedrører spørgsmålet om, hvorledes en offentligt ansat udfører sin tjeneste, herunder hvorvidt han udfører den